

Fotografie – Mijn visie

Bob Ceusters

Verwelkoming

Vorige week werd mij gevraagd om vanavond mijn visie op de fotografie te komen uiteenzetten. Jullie begrijpen dat op een zo kort tijdsbestek ik niet een uitgebreide uiteenzetting kan geven. Ik heb mij een beetje moeten behelpen. Ik dook in mijn hobbykamer (die even een berging is geworden voor de spullen van de kinderen) en zocht wat foto's op.

Inleiding en opbouw van de uiteenzetting.

Indien jullie het goed vinden zou ik de uitzetting als volgt willen opbouwen.

Eerst en vooral zou ik het mondeling willen hebben over wat **mijn visie (1)** op fotografie is.

Daarna zou ik aan de hand van enkele analoge zwart-witfoto's **(2)** mijn rijping- en evolutieproces willen illustreren.

Vervolgens vertellen we iets over mijn bewerkte analoge zwart-witfoto's **(3)**.

Om dan te eindigen met digitaal **(4)** werk om zo te laten zien waar ik nu mee bezig ben.

Indien er interesse is, er nog tijd rest wil ik ook even aan de hand van een concreet voorbeeld illustreren hoe ik momenteel mijn foto's opbouw in CS2.

1 Visie

Inleiding :

Voor mij is fotograferen, om een open deur in te stampen, of om met een cliché te beginnen, het schrijven met licht.

Schrijven betekent voor mij het overbrengen van wat je ziet, wat je denkt, wat je **voelt**, wat je vindt ... op papier.

Wat je schrijft kan iets heel banaal (een boodschappenlijst), maar ook zeer diepgaand (therapeutisch) , of artistiek zijn (poëzie).

Schrijven kan als **doel** hebben iets over te brengen, iets te verduidelijken, alles voor je zelf op en rijtje te krijgen, maar ook met je omgeving in contact te komen of te blijven.

Schrijven kan je doen op je hand, op een stukje papier, maar ook soms op al dan niet officieel papier.

Schrijven kan iets heel persoonlijk en intiem zijn (dagboek, brieven) of iets heel publiek (pamflet, open brief)

Schrijven doe je in een taal. Voor fotografie gebruik je hiervoor **beeldtaal** (met zijn eigen opbouw, woordenschat en spraakkunst).

Die beeldtaal moet jezelf voldoende beheersen maar moet ook te begrijpen zijn voor de lezer/kijker. Soms is het nodig je beeldtaal aan te passen aan de lezer, soms doet je dit nadrukkelijk niet. Soms verwacht je, eist je dat je lezer je moet verstaan.

Iedereschrijver/fotograaf heeft zijn **stijl**. Die is gegroeid, ontstaan uit zijn eigen voorgeschiedenis, zijn voorkeuren, maar wordt ook beïnvloed door zijn omgeving, tijdsperiode, media, mode, cultuur, reclame.

Hij kan meegaan met de stijl die momenteel in de mode is, die in zijn omgeving als normaal wordt beschouwd, of hij kan zich net afzetten tegen zijn omgeving.

Wat is nu mijn visie?

Fotograferen is voor mij een manier om wat ik zie, voel, ervaar, in een beeld of beelden om te zetten en op papier te zetten. Ik ga er van uit dat een fotografisch beeld slechts een illusie is en zeker nooit de werkelijkheid kan weergeven. Voor mij is fotograferen ook een vorm van kunst. Daarom gebruik ik ook de taal die in de andere beeldende kunsten wordt gebruikt. Ik wil mij ook niet vastpinnen op, en beperken tot, één stijl. Wat de kijker hiervan vindt, is voor mij niet zo belangrijk.

Wat is mijn doel?

Mijn doel is vooral zelf plezier te hebben aan fotograferen. Vanaf de voorbereiding tot het uiteindelijke afgewerkt product.

Wat is mijn doel zeker niet (alleen) is ?

Het enkel behagen van de kijker. Het beantwoorden aan de verwachtingen van de kijker. Maken van beelden die enkel mooi zijn, of enkel getuigen van technische hoogstandjes. Heel dikwijls hebben deze beelden m.i. weinig te zeggen, en zijn zij voor mij dan ook **nietszeggend**.

Foto's mogen ook andere reacties dan "oh en ah" oproepen. Een lach, ergernis, verwondering, verrassing, vervreemding, confrontatie ... kunnen m.i. even belangrijk zijn.

Foto's mogen ook wat moeilijker zijn en moeten niet altijd binnen de 10 seconden te lezen en te beoordelen zijn. Het is niet verboden een kijker te laten nadenken.

Zoals in andere kunstvormen moeten foto's niet altijd af zijn, of foutloos zijn. Het rijpingsproces van de maker/kunstenaar kan even leerrijk zijn.

Soms kunnen zogenaamde fouten een schat aan nieuwe invalshoeken openen.

Wat zijn mijn inspiratiebronnen – mijn invalshoeken

- (Amateur) fototentoonstellingen : heel dikwijls om vast te stellen dat er weinig te zien is, weinig vernieuwing is, er volop “op de manier van” of wat toevallig in de mode is gefotografeerd wordt.
- Hoezen van CD : vooral omdat er op een beperkt oppervlakte aandacht moet getrokken worden, iets moet overgebracht worden, men een sfeer wil creëren, men zich wil onderscheiden van
- Muziekclips : idem
- Moderne kunst of schilderkunst: het is niet altijd nodig om het warm water of het wiel opnieuw uit te vinden. Er bestaan ook andere scholen/stijlen dan de romantiek en het surrealisme.
- Strips en tekenfilms : gaande van de klassiekers (Kuifje) tot de volwassen en underground
- Reclames
- Kranten en tijdschriften (we hebben zo veel goede Vlaamse persfotografen)
- Graffiti's

Als ik ga fotograferen probeer ik mijn hoofd leeg te houden en mijn ogen open. Meestal kijk ik met mijn eigen standpunt. Ik tast de omgeving af met een interne radar en zet mijn antennes op “extra fine”. Met andere woorden : ik scan niet alleen het terrein af, maar probeer ook zo veel mogelijk associaties te maken. Niets sluit ik voorafgaandelijk uit.

Mijn composities

Fotograferen is voor mij ook componeren. Ik stel mij op als een dirigent. Ik stel het orkest samen, bepaal waar er wordt opgetreden en welke instrumenten er aan bod moeten komen, wie er op de voorgrond , en wie achteraan moet.

Componeren is ook werken in lagen. Zoals in de schilderkunst kan je met veel dunne en iele lagen meer nuances aanbrenge dat met één dikke laag.

Mijn foto's zijn dikwijls een combinatie van beelden die op het terrein werden gemaakt, en beelden die nadien op de pc niet alleen werden bewerkt, maar ook dikwijls helemaal werden herwerkt. Zoals met een boek schrijven moet ik ook dikwijls schrappen, herbeginnen en wegslijten.

Ook voor de pc laat ik mijn beïnvloeden door wat ik opnieuw zie of voel en kom ik soms tot een heel ander, dan oorspronkelijk bedoeld) beeld.

Achtergrondpapier en passe-partouts, de kleur, het materiaal van het achtergrond karton kan een foto een andere sfeer geven. Waarom altijd alles in het midden plaatsen, waarom altijd symmetrie?

